

Шестреденъ, *adj.* senaire.

— сриченъ, *adj.* hexasyllabe.

— стишіе, *sn.* le sixain

— стжептій, *adj.* hexamètre.

Шестый, *adj.* sixième; —то, -ment; || — четъ, *sm.* —та часть, *sf.* le sixième; || — классъ, *sm.* la sixième.

— день (на декада), *sn.* le sextidi.

— часъ, *sm.* la sexte ou petites heures.

Шефъ, *sm.* un chef

Шибой, *sm.* plante, l'ancolie *f.*, pivoine *f.*

Шибалка (*лонетна*), *sf.* le balancier.

Шибало (за сбчене пары), *sn.* le moulinet.

Шибнувамъ, *va.* heurter.

Шибнуване, *sn.* le 'heurt.

Шивникъ (на халомѣ), *sn.* la mancelle.

Шикалка (корушъмъ *t.*), *sf.* fig. la balle.

Шикалки (за ластыло), *sf.* *pl.* noix de galle, *f.*; || Com. la cassénole; || (шипкы), pomme de chêne, d'eplatier, *f.*

Шиларь, *sm.* un alénier.

Шиллингъ (*лонета*, 105 пары), *sm.* le schelling et sheling, escalin *m.*

Шило, *sn.* le poinçon, pointe, alène *f.*; 1. (длемто), l'onglet *m.* et onglette *f.*; 2. (съ въртѣлка), Mar. le chevillot ou tolet de tournage; 3. (на сердѣль съ връхъ), la mèche; 4. (за пробиване бурета), le gibellat; 5. стоя на —, *vn.* être sur les charbons; 6. ни — ни бодило, ni sou ni maille. — образенъ и -лясть, *adj.* Bot. aléné, subule. [chignon.

Шинионъ (забрадка отъ коса), *sm.* le

Шиншила, *sf.* mamm. le chinchilla et chincilla.

Шинка, *sf.* arbuste, l'églantier *m.*; || —, arbisseau, le synorrhodon.

Шипкы, *sf.* *pl.* l'églantine *f.*

Шиповать, *adj.* Bot. spinescent.

Шипове (на зъблелецъ), *sm.* *pl.* la bossette; || (на пѣтъмъ), l'argot *m.*

Шипъ, *sm.* l'éperon *m.*, épine *f.*, piquant *m.*, languette *f.*; —пластъ, съ шипове, éperonné, ergoté, *adj.*; 1. (на пѣдкоса), le pinçon, crampon *m.*; 2. (подостренъ връхъ), le tenon; 3. поставямъ —, *va.* éperonner.

Ширина и Ширь, *sf.* la large, travers *m.*; || (на връвежъ на едни кола), la voie; || (на платъ), Mar. la cuelle.

Широка ивица, *sf.* le câble.

— мауна (плашкотъ), *sf.* le chalan.

— сабя (пала *t.*), *sf.* la cimenterie.

— свирка, *sf.* la cornemuse ou musette;

-рчент, de —.

Широко, *adv.* large; на —, au large.

— и късо буре, *sn.* le bussard.

— клюнь, *sm.* oiseau, le souchet.

— поле (на около съ планины), *sn.* Géol.

le bassin.

— то чърво, *sn.* le boyau culier.

Широкость, *sf.* l'étendu *f.* (voyez Широчина).

Широкъ, *adj.* large, étendu, évasé, spacious, ample, vaste; || ставамъ по —, *vn.* s'élargir.

— пристень, *sf.* la chevalière.

— пътъ (за дѣл кола), *sm.* chemin forain *m.*

— ремыкъ, *sm.* la sangle.

— топоръ, *sm.* Techn. l'épaule *f.*

Широки панталони, *sm.* *pl.* les trousses *f.*

Широчина и **Ширь**, *sf.* la largeur, spacious *f.*; 1. Géogr. Astr. latitude *f.*; 2. (на дрѣхъ), l'ampleur *f.*; 3. (на распѣтната кръла), le vol; 4. (на стѣжало), le giron.

Широтове (кутийки на писалница), *sm.* *pl.* le casier.

Ширтъ (на ерата), *sm.* *t.* la cadole; || (и на прозорецъ), la targette. [grain.

Шитгелѣтъ (жълто цѣтило), *sm.* stil-de-

Шити, *sn.* la couture (voyez Шжви).

Шить, *adj.* cousin.

Шифониерка (дуланъ *t.*), *sf.* la chiffonnière.

Шифросвамъ, *va.* Mus. chiffrer.

Шифръ (тайно писане съ цифри), *sm.* le chiffre; 1. пишъ съ — писмо, *va.* chiffrer; 2. прочитане на —, le déchiffrement; 3. разбираемъ —, *va.* déchiffrer; 4. разбирачъ на —, un déchiffreur.

Шишакъ, *sm.* le morion.

Шише, *sn.* *t.* (voyez Стѣжало).

Шищенце, *sn.* le carafon.

Шишкава жена, *sf.* grosse maman *f.*; || (или дѣвойка), fam. une dondon.

Шишкавъ, *adj.* ventru, pansu; piffre, esse. — човѣкъ, *sm.* pop. un mouflard.

Шишлунка, *sf.* la robe; || Bot. la coiffe, valve, silique *f.*; || къса —, Bot. la silicule.

Шишлунчастъ, *adj.* turbiné; || Bot. siliculeux.

Шишлупчентъ, *adj.* siliqueux.

Шишулка, *sf.* Bot. la follicule; || (на щина), la cellule.

Шишихане, *sn.* *t.* le biscaïen.

Шишъ (съ кука на връхъ-ть), *sm.* *t.* le boulon; 1. (у мытаря), la sonde; 2. (за печене), la broche, broc, tournebroche *m.*

3. (за плетене), *pl.* l'aiguille à tricoter, *f.*; || ове, *pl.* les broches *f.*

Шийка, *sf.* Archit. le gorgerin; 1. Anat. Bot. le collet; 2. (на капителъ), Archit. le corlarin; 3. (на чигулка), le manche.

Шийна чървена жила, *sf.* Anat. la carotide et artère carotide.

Шийники, *sm.* la gorge; || (езъкъ земя), Géogr. l'isthme *m.* [march pied *m.*

Шийненъ (зименъ) пътъ, *sm.* le traînage.

Шийнія, *sf.* le traîneau; || возене на —, le traînage; || расходка съ —, promenade en traîneau, *f.*

Шийнія, *sf.* *pl.* le tréteau. [vical.

Шийнъ и -ничентъ, *adj.* Anat. jugulaire, cer-